

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] sudcovi Krajského súdu v B. [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 17. februára 2005, takto

r o z h o d o l :

JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytom [REDACTED] B. [REDACTED] sudca Krajského súdu v B. [REDACTED] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B. [REDACTED] pod č. k. 44 Cb 82/97 nekonal, hoci mal konať a to od 1.6.2002, kedy bola označená právna vec na základe Dodatku č. 11 k Rozvrhu práce Krajského súdu v B. [REDACTED] na rok 2002 pridelená na prejednanie a rozhodnutie predsedovi senátu JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] až do 21.5.2003, kedy nariadil pojednávanie v predmetnej veci,

p r e t o ť e

tento skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Sudcovi sa náhrada trov disciplinárneho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 11.8.2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Krajského súdu v B[redacted] JUDr. M[redacted] M[redacted] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa tvrdenia navrhovateľa, vec vedená na Krajskom súde v B[redacted] pod č. k. 44 Cb 82/97 bola na základe Dodatku č. 11 k Rozvrhu práce Krajského súdu v B[redacted] na rok 2002 účinného od 1.6.2002 pridelená na prejednanie a rozhodnutie predsedovi senátu JUDr. M[redacted] Menovaný sudca urobil prvý úkon v danej veci až 21.5.2003, kedy nariadil pojednávanie na deň 26.6.2003, teda jeho konanie vo veci malo za následok priet'ahy v súdnom konaní č. k. 44 Cb 82/97. Z uvedeného potom vyplynulo, že menovaný sudca bol v uvedenej veci nečinný, v dôsledku čoho mal navrhovateľ za to, že porušil základnú povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonal plynulo bez zbytočných priet'ahov.

Sudca JUDr. M[redacted] M[redacted] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že v čase pridelenia tohto spisu mal v oddelení 130 senátnych vecí a 71 samosudcovských vecí. Vzhľadom na stav v oddelení, ktorý u neho predstavoval 128 vecí, ďalší pridelený nápad, t.j. veci, ktoré boli do ich senátu pridelené po senáte JUDr. H[redacted] H[redacted] (čo pre neho predstavovalo 40 vecí) nemohol vytyčičť na pojednávanie skôr, nakoľko do apríla 2003 mal naplnené pojednávacie dni svojimi vecami. Poznamenal pritom, že ako senát na žiadosť vedenia súdu súhlasili s vyššie uvedeným riešením zániku tohto senátu, ale v zmysle § 30 ods. 4 a § 34 ods. 2 Zákona o sudcoch upozornil vedenie súdu na to, že uvedené veci nemôže vyriešiť skôr, ako odpojednáva svoje vytyčené veci, čo vedenie súdu akceptovalo. K dĺžke, počas ktorej súd vo veci nekonal, sudca uviedol, že uvedené veci boli ich senátu pripravené a odovzdané až 7.6.2002 a rozdelené v senáte až po tomto období. Po zohľadnení justičných prázdnin a dovolenkového obdobia v skutočnosti súd nekonal vo veci necelých 9 mesiacov, pričom novela O.s.p. v ustanovení § 115 ods. 1 rešpektuje 9-mesačnú lehotu na začatie pojednávania od podania návrhu, t.j. vlastne v prípade návrhu so všetkými náležitosťami 9-mesačná nečinnosť. Sudca tiež uviedol, že senátu nikto nevytyčikal nedostatočný výkon alebo nevyužívanie pracovného času, naopak, ich práca bola hodnotená ako náročná a bol rešpektovaný ich výkon, ako aj stav v oddeleniach. Z uvedených dôvodov požiadal disciplinárny súd, aby ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, pretože navrhovateľ nepreukázal, že by bola naplnená vôľová zložka jeho zavinenia, konal iba tak, ako mu to okolnosti spočívajúce už vo vopred vytyčených veciach dovolili.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnych pojednávaniach, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudcu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] svedkyne JUDr. M. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ] a listinami pripojenými k návrhu – vyjadrením sudcu k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21.10.2004, prehľadom o počte napadnutých, rozhodnutých a vybavených veciach JUDr. M. [REDAKOVANÉ] za obdobie od 1.1.2002 do 30.6.2004, Cb výkazom za obdobie od 1.1.2002 do 30.9.2004, Cb výkazom samosudcovských vecí za obdobie od 1.1.2002 do 31.12.2002, rozvrhom práce obchodných senátnych vecí Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] fotokópiou článku zo Soudních rozhledu 2/2002, protokolom o odovzdaní a prevzatí spisov KS v B. [REDAKOVANÉ] zo dňa 7.6.2002, prehľadom agendy CBi odovzdanej senátu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] ku dňu 31.5.2002, prehľadom o počte nápadu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] za obdobie od 1.1.2002 do 30.6.2004, prehľadom o Cb agende samosudcovskej JUDr. M. [REDAKOVANÉ] za roky 2002 až 2004 predloženým Krajským súdom v B. [REDAKOVANÉ] a spisom Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 44 Cb 82/97, dospel k záveru, že označený skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že právna vec vedená na Krajskom súde v B. [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 44 Cb 82/97 bola na základe Dodatku č. 11 k Rozvrhu práce Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] na rok 2002 od 1.6.2002 pridelená na prejednanie a rozhodnutie predsedovi senátu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] ktorý vo veci nekonal od 7.6.2002 (kedy vec bola protokolárne odovzdaná) do 21.5.2003, kedy v predmetnej veci nariadil pojednávanie.

Zástupkyňa navrhovateľa trvala na prednesenom písomnom návrhu zo dňa 6.8.2004 a navrhla rozhodnúť v zmysle petitu návrhu. Zároveň poukázala i na Nález Ústavného súdu SR II ÚS 234/03-26, podľa ktorého bolo vyslovené

porušenie základného práva Ing. V. K. na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov.

Sudca sa na ústnom pojednávaní vyjadril, že od 1.6.2002 boli do senátneho prvostupňového oddelenia obchodného úseku pridelené veci zo senátu JUDr. H. H. a keďže v tomto období bola na Krajskom súde v B. katastrofálna situácia, členovia senátu súhlasili s tým, že pomôžu tieto veci po odchode sudkyne vybaviť. 128 vecí zo senátu JUDr. H. si potom rozdelili tak, že konkrétne u sudcu JUDr. M. to predstavovalo cca 40 vecí a okrem týchto vecí mal pridelených ďalších 130 vecí, ktoré rozhodoval ako zákonný sudca. Poznamenal tiež, že v senáte mali celkovo 354 nevybavených vecí. Sudca, podľa jeho vyjadrenia, upozornil vedenie súdu, že uvedené veci nemôže vyriešiť skôr, ako odpojednáva svoje vytýčené veci (v ktorých bolo nariadené pojednávanie aj s 9-mesačným predstihom), čo vedenie súdu akceptovalo. Poukázal pritom na kvantitu a obtiažnosť konkrétnych vecí a na ich prejednanie v rámci senátu, keď niekedy v konkrétnom mesiaci rozhodli okolo 10, 12 vecí a on konkrétne v rámci senátu od 2 vecí mesačne, niekedy 4 alebo 12 až 13 vecí mesačne. Okrem toho, vzhľadom na zaťaženosť senátu, si na týždeň mohol vytýčiť maximálne 4 svoje veci a ako senát nemohli pojednávať viac ako dvakrát týždenne, keďže ešte členka senátu pojednávala jeden deň v týždni senátne incidenčné spory. Napokon tiež poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu v Českej republike, ale aj v Štrasburgu, podľa ktorých nemožno akceptovať „konanie bez zbytočných priet'ahov“ bez toho, aby sa neskúmala skutočnosť, či skutočne zákonný sudca objektívne mohol v konaní bez zbytočných priet'ahov rozhodnúť.

Svedkyňa JUDr. M. Š. v inkriminovanom období predsedníčka Krajského súdu v B. na ústnom pojednávaní potvrdila, že pri rozdeľovaní vecí zo senátu odchádzajúcej sudkyne JUDr. H. bola upovedomená, že senát JUDr. Š. má vytýčené veci zo svojho senátu asi na 9 mesiacov dopredu a keďže veci, ktoré sa mali prerozdeliť, boli náročné, bolo ich potrebné naštudovať, vedenie súdu bolo upozornené, že až po tomto termíne môžu byť tieto prerozdelené veci vytýčené. Vedenie súdu akceptovalo návrhy tohto senátu a bolo si vedomé toho, že zhruba pol roka až trištvrte roka budú tieto prerozdelené veci čakať na termín pojednávania. Tieto veci nestáli, sudcovia, resp. senát JUDr. Š. s nimi pracoval. Svedkyňa si spomenula, že jeden pojednávací deň pojednával senát, jeden pojednávací deň sa pojednávali samosudcovské veci a častokrát pojednávali aj 3x do týždňa. Pokiaľ sa aj vyskytli v týchto veciach sťažnosti, sťažovateľom bolo oznámené, že sa jedná o objektívne priet'ahy.

Zástupkyňa navrhovateľa vo svojom záverečnom prednese mala za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal a že ho zavineným

konaním spáchal sudca. Preto navrhla uznať sudcu za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia a uložiť mu disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Sudca vo svojom záverečnom prednese uviedol, že navrhovateľ neprodukoval jediný dôkaz, ktorý sa vyžaduje ako zákonné kritérium jeho úmyselného konania vo vzťahu ku konkrétnemu skutku. Navrhol preto, aby ho disciplinárny súd spod návrhu oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané jeho subjektívne zavinenie v tejto konkrétnej veci, v ktorej konal ako zákonný sudca.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, sudca JUDr. M. M. sa nedopustil závažného disciplinárneho previnenia, ani disciplinárneho previnenia, nakoľko mu nebola preukázaná subjektívna stránka jeho konania, ktorou je zavinenie. V konaní bolo preukázané, že skutok, ktorý sa sudcovi kládol za vinu, sa stal, avšak nebolo preukázané zavinené konanie sudcu, ktoré malo za následok priet'ahy v súdnom konaní, konkrétne v právnej veci vedenej na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 44 Cb 82/97. Disciplinárny súd konštatoval a prisvedčil sudcovi, že po prerozdelení spisov po odchádzajúcej sudkyňi JUDr. H. nebolo možné z objektívnych dôvodov konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, na čo sudca upozornil konkrétne vtedajšiu predsedníčku Krajského súdu v B. V prospech sudcu svedčí i jej svedecká výpoveď, v ktorej potvrdila tú skutočnosť, že vedenie súdu bolo upozornené na vznik priet'ahov v súdnom konaní z dôvodu vysokého počtu nevybavených vecí v senáte JUDr. M. a JUDr. Š. a existenciu už vytýčených vecí v jeho senáte, takže z časového hľadiska pripadalo do úvahy vytýčenie termínu pojednávania v prerozdelených veciach až s odstupom času cca 9 mesiacov.

V disciplinárnom konaní nebolo preukázané, resp. nevyšlo pri dokazovaní najavo, že by sudca nekonal v pridelenej veci zo subjektívnych dôvodov, naopak, senát JUDr. M. vyvinul potrebné úsilie na to, aby počet nevybavených vecí znížil. Sudcovi nemožno vyčítať nedostatok úsilia pri vybavovaní jemu alebo jeho senátu pridelených vecí, pretože riadne využíval rozvrhom práce určené pojednávacie dni, niekedy až nad rámec v týždni určených pojednávacích dní a podával také výkony, ktoré zodpovedali jeho pracovnému zaťaženiu. Z dokazovania tiež vyplynulo, že sudca nekonal v pridelenej veci od 7.6.2002 do 21.5.2003, čo je viac ako 11 mesiacov, avšak je potrebné zohľadniť i časový úsek justičných prázdnin a nároku sudcov na čerpanie zákonnej dovolenky a s tým súvisiace obmedzenie pojednávacích dní.

Disciplinárny senát v neposlednom rade vyhodnocoval aj skutočnosť bežného pracovného zaťaženia sudcov v senáte, kedy už pri jednoduchom

aritmetickom prepočte pojednávacích dní na veci, ktoré sa v senáte nachádzali, by za podmienky, že senát rozhodne hneď na prvom vytýčenom pojednávaní (čo je pri charaktere agendy tohto konkrétneho senátu skôr výnimočné) veci by na vytýčenie čakali približne dvadsaťdeväť a pol týždňa. Disciplinárny senát prihliadol aj na hodnotenie jeho práce bývalou predsedníčkou Krajského súdu v B██████, ktorá na ústnom pojednávaní skonštatovala, že po úvodných nedostatkoch v práci daného senátu, došlo k výraznému zlepšeniu ich výsledkov a pomoc vedeniu sudcovia tohto senátu sami ponúkli. Nakoniec bolo jednoznačne potvrdené, že sudca splnil jednu zo svojich základných povinností sudcu a upozornil predsedníčku súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, pretože zjavne hrozilo, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Disciplinárny súd bol toho názoru, že navrhovateľovi sa nepodarilo v disciplinárnom konaní preukázať naplnenie pojmových znakov závažného disciplinárneho previnenia sudcu podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch, ani jeho disciplinárneho previnenia.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny súd k záveru, že navrhovateľom označený skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením a preto sudcu JUDr. M██████ M██████ spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

O trovách disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny súd podľa ustanovenia § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch tak, že ich náhrada sa sudcovi nepriznáva, pretože sudca si trovy disciplinárneho konania neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 17. februára 2005

JUDr. Karol KUČERA, v.r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

